

Сарбаш Юрій Микитович

народився 15 січня 1973 року у с. Бугас Волноваського району Донецької області.

З раннього дитинства був привчений до тяжкої праці. Зрання допомагав батькам годувати численну худобу, випасав корів на пасовищі, разом з батьком косив траву.

Батьки виховували в хлопчику найкращі риси характеру – доброту, справедливість та бажання допомагати.

Після закінчення школи Юрій Микитович поступив на навчання у Волноваське професійно-технічне училище № 142, а після закінчення був призваний на строкову службу до лав Збройних сил України.

Одногрупники згадають Юрія Микитовича дуже надійним другом та справжнім чоловіком, який завжди тримав дане ним слово, а товариші по службі відгукуються про нього як про мужнього, сміливого та з почуттям справедливості.

Після демобілізації у 1993 році Юрій Микитович вирішив присвятити своє життя порятунку людей. З червня 1994 року та до жовтня 2017 року Юрій Микитович проходив службу в МВС/МНС/ДСНС України, був ветераном служби цивільного захисту.

За роки служби його головним завданням та самоціллю було всебічне надання допомоги населенню. У колег по службі залишилися тільки яскраві та добрі спогади за роки проведені пліч-о-пліч з такою людиною. Навіть після виходу на пенсію Юрій Микитович не зміг довго залишатися осторонь людського горя. Тому вже у грудні 2017 року він був прийнятий на роботу в ДСНС України та завдяки своєму досвіду став старшим товаришем для молодих співробітників.

Юрій Микитович безліч разів брав участь у проведенні ліквідації надскладних пожеж, аварійно-рятувальних робіт, де пліч-о-пліч з іншими рятувальниками виконував завдання за призначенням, рятував життя людей. Він приймав активну участь у численних пожежно-рятувальних та аварійно-рятувальних операціях, у тому числі і тих, які відбувалися в умовах бойових дій після масованих обстрілів з боку російських найманців, де проявляв високий професіоналізм, мужність та відвагу.

Юрій Микитович був завжди в епіцентрі ліквідацій найскладніших надзвичайних ситуацій, його великий досвід та грамотність, допомогли ліквідувати масштабні пожежі.

Усі життєві виклики та небезпечні чинники, що надавала йому доля, не вплинули на його рішучість та вірність Присязі, а виявили в ньому мужність та звитягу. Багато добрих та яскравих спогадів залишилося у колег про Юрія Микитовича.

Колеги та товариші по службі згадують його з усмішкою як людину, яка завжди готова прийти на допомогу. Колеги завжди пам'ятатимуть його як відповідального, доброго та кмітливого.

З самого початку активних бойових дій російської федерації на території України - з 24 лютого 2022 року Волноваський район Донецької області постійно піддавався масованим обстрілам. Двадцять п'ятого лютого 2022 року у вільний від роботи час Юрій Микитович разом зі своєю дружиною пішли до магазину за продуктами. Раптово почався масований артилерійський обстріл с. Бугас російськими військами. Снаряди та мінометні міни влучили у будівлю магазину, поряд з яким знаходилися Юрій Микитович та його дружина. Внаслідок вибухів Юрій Микитович отримав не сумісні з життям поранення та загинув на місці.

Сумлінна багаторічна служба, самовіддана праця та високий рівень знань Юрія Микитовича завжди буде зразком для особового складу, а світла пам'ять про нього житиме ще довгі роки у серцях рідних, знайомих, громадян та рятувальників Донеччини.

Спогади керівництва 11 державного пожежно-рятувального загону
Головного
управління ДСНС України у Донецькій області.

